

Kumppanuuslinjaus

14.8.2007

JOHDANTO

SPR:n Porissa vuonna 2005 kokoontunut yleiskokous päätti, että yleiskokouskaudella 2005-2008 Punaiselle Ristille laaditaan kumppanuuslinjaus. Sen tavoitteena on ohjata ja määrittää Punaisen Ristin strategiset valinnat niin sisäisen kuin ulkoisenkin yhteistoiminnan ja kumppanuuden alueella.

Kumppanuuslinjauksen laatimista varten Punaisen Ristin hallitus asetti keväällä 2006 työryhmän, jonka puheenjohtajaksi nimettiin Kalevi Kivistö ja jäseniksi hallituksen jäsen Sami Matikainen, Hämeen piirin puheenjohtaja Pirkko-Liisa Ollila, pelastusylijohtaja Pentti Partanen Sisäasiainministeriöstä, yhteysjohtaja Anne Santamäki S-ryhmästä, varatoimitusjohtaja Harri Saukkomaa Yhtyneistä Kuvalehdistä, pääsihteeri Kristiina Kumpula keskustoimistosta, toiminnanjohtaja Arja Vainio Kaakkois-Suomen piiristä ja viestintäjohtaja Hannu-Pekka Laiho keskustoimistosta.

Työryhmä kokoontui vuoden syksyn 2006 ja alkuvuoden 2007 aikana viisi kertaa ja kuuli jokaisessa kokouksessaan ulkopuolisia asiantuntijoita valtionhallinnosta, yrityssektorilta ja järjestömaailmasta.

Kumppanuuslinjausprosessin tavoitteena on yhtäältä selkiinnyttää Punaisen Ristin roolia viranomaisia avustavana järjestönä, mutta auttaa Punaista Ristiä myös niissä tilanteissa, joissa järjestö on perustehtävänsä toteuttamiseksi yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa.

Punaisen Ristin rooli kansalaisyhteiskunnan toimijana ja verkottujana on avannut monia uusia yhteistyön muotoja. SPR:llä on kumppanuuden kaltaista yhteistyötä valtakunnallisella tasolla nk. suurten avustusjärjestöjen kanssa, mutta myös hyvin läheistä paikallista toiminnallista yhteistyötä eri järjestöjen ja seurakuntien kanssa.

Viime vuosina keskustelu yritysten yhteiskunnallisesta ja sosiaalisesta vastuusta ja siihen liittyvät yritysten omat linjaukset ovat lisänneet yritysten mielenkiintoa tehdä yhteistyötä kolmannen sektorin toimijoiden ja myös Punaisen Ristin kanssa.

Useimpien kumppanuutta tarkastelleiden ja selvitelleiden asiantuntijoiden mukaan kumppanuus on mallina erittäin vaativa yhteistoiminnan muoto. Kyse on uudenlaisesta lähestymistavasta, joka vaatii organisaatiolta oppimista ja myös selkeitä määrittelyjä siitä, millä tasolla ja minkälaisilla tavoitteilla kumppanuuksia rakennetaan ja toteutetaan. Haastavuutensa johdosta kumppanuus ja sen linjaus onkin siis enemmän elävä, yhteistyötä ja toimintaa ohjaava työskentelytapa kuin paperille kirjoitettu toimintaohjeisto tai malli.

Kumppanuus poikkeaa yleensä radikaalisti organisaation perinteisistä toimintatavoista, tämä koskee myös Punaista Ristiä. Kumppanuuden omaksuminen edellyttääkin organisaation historiallisten tottumusten ja kumppanuuden vaatimien muutosten analysointia ja tekemistä näkyväksi. Kumppanuus ja siihen liittyvä toiminta vaativat organisaatiolta merkittävää kriittisyyttä, sidosryhmä- ja kilpailuanalyysijä sekä selkeitä omia tulevaisuuden visioita.

KUMPPANUUS ON YKSI YHTEISTOIMINNAN MALLI

Organisaatioiden välisestä yhteistyöstä on tullut yksi menestyksellisen toiminnan ehto niin yksityisellä kuin julkisellakin sektorilla. Organisaatioiden yhteistoiminnalla on pitkä historia. Tuttuja ja perinteisiä, mutta toisistaan melkoisesti poikkeavia, yhteistyömalleja ovat esimerkiksi alihankinta, yhteisyritykset, yhteishankintaorganisaatiot, hallinnollinen koordinaatio, ohjelmallinen yhteistyö, yhteistoimintapöytäkirjat, työryhmätyöskentely, verkostoituminen ja kumppanuus.

Kumppanuutta pidetään vaikeasti hahmotettavana, mutta on yksinkertaisiakin esimerkkejä asiasta esitetty. Kumppanuutta on verrattu avioliittoon. Siinäkin on määritelty alue, jaetut tavoitteet, molemminpuolinen sitoutuminen, jaetut resurssit, läheinen yhteistyö ja tiedonkulku.

Helsingin yliopiston kasvatustieteen laitoksen toiminnan teorian ja kehittävän työntutkimuksen yksikön johtaja, professori Yrjö Engeström määrittelee kumppanuuden organisaatioiden väliseksi pitkäkestoiseksi liittoutumaksi, jonka avulla pyritään hallitsemaan kumppani-organisaatioille tärkeä strateginen haaste. Haaste voi olla uusi vaativa tuoteryhmä, markkina-alue tai – etenkin julkisella sektorilla – mutkikas yhteiskunnallinen ongelma. Kumppanuus eroaa vaativastakin tuotekehitystyöryhmästä siinä, että (a) yhteistoiminnalla ei ole määräaikaa, (b) yhteistoiminta ei ole edustuksellista, vaan se on tarkoitettu läpäisemään koko organisaatiota tai ainakin suurta osaa siitä, (c) kohteena oleva haaste on niin laaja ja monimuotoinen, että sitä ei ole viisasta erottaa liian jyrkästi kumppaniorganisaatioiden kokonaisstrategiasta.

Kumppanuus on aktiivinen ja tietoinen prosessi, jossa toimitaan yhdessä, vastavuoroisesti toisiinsa liittyvillä tavalla, ja jossa roolit ja vastuut on jaettu. Yhteistyön pohjana ovat yhteiset toimintalinjat ja tavoitteet, vaikka kumppaneiden omat intressit ja yhteistyöstä saatavat hyödyt poikkeavatkin. Yhteistyösuhde edellyttää osapuolten vastuullisuutta ja avoimuutta.

Strategisesta kumppanuudesta puhuttaessa tarkoitetaan yritysten välistä, erittäin tiivistä liiketoimintayhteistyötä, jossa kaksi osapuolta on yhdistämässä osaamistaan strategisilla alueilla hyvin läheisesti, jopa kilpailuasetelmistaan luopuen.

Julkisen- ja kolmannen sektorin mukaantulo on laajentanut strategisen kumppanuuden käsitettä. Strategisia kumppanuuksia voidaan luoda myös rajattujen kokonaisuuksien ja ohjelmien ympärille.

Kolmannella sektorilla menestyksellinen, pitkäaikainen ja hyviä tuloksia saavuttanut 1970-luvun alussa käynnistynyt Pohjois-Karjala –projekti on erinomainen esimerkki onnistuneesta kumppanuudesta. Projekti käynnistettiin, koska varsinkin Pohjois-Karjalassa miesten sydän- ja verisuonitautien aiheuttama kuolleisuus oli kansainvälisesti verrattuna erittäin suuri. Projektin toteutuksessa keskeisessä asemassa olivat terveydenhuolto (kansanterveysyhteistyö, työterveyshuolto, sairaalat), yleinen terveyskasvatus ja viestintä (radio, TV, lehdistö, terveyskasvatuslehtiset ja -julistet, videot), koululaitos (nuorisoprojektit ja yhteys vanhempiin), järjestöt (sydänjärjestöt, marssijärjestö, urheiluseurat), elinkeinoelämä (kaupat, elintarviketeollisuus, lääketeollisuus) sekä kunnat ja valtionhallinto. Pohjois-Karjala –projektilla on kolmessa vuosikymmenessä pystytty merkittävästi vähentämään sydäntauti- ja syöpäkuolleisuutta.

PUNAISEN RISTIN KUMPPANUUSYHTEISTYÖ

Suomen Punaisella Ristillä on 130-vuotisen historiansa aikana ollut varsinkin kotimaassa, mutta myös ulkomailla runsaasti erilaisia yhteistoimintamalleja ja –projekteja, joita nykymittareilla voi kutsua kumppanuuksiksi. Lähtökohtana on ollut oman mandaatin ja resurssien asettamissa rajoissa auttaa avun tarpeessa olevia. Kumppanuuksien avulla

Punaiselle Ristille on syntynyt toimintaa ja osaamista, jotka edelleenkin pysyvät järjestön kulmakivinä, esimerkiksi vaikkapa veripalvelu tai kansainvälisen avustustoiminnan erityisosaaminen.

Viranomaisia avustavana organisaationa Suomen Punaisella Ristillä on merkittävää yhteistyötä kuntien, sisäasiainministeriön, sosiaali- ja terveysministeriön, työministeriön ja ulkoministeriön kanssa. SPR on läheisessä yhteistyössä valtakunnallisten, alueellisten ja paikallisten pelastusalan viranomaisten kanssa ja humanitaarisen oikeuden koulutuksen alalla yliopistojen ja puolustusvoimien kanssa.

SPR:llä on kumppanuussopimus kehitysyhteistyön alalla ulkoasianministeriön kanssa. Sopimus lisää SPR:n itsenäisyyttä ulkoministeriön myöntämän tuen käytössä, mutta asettaa myös suuremman vastuun laadun tarkkailussa. Läpileikkaavia sisältöjä kumppanuushankkeissa ovat mm. vuosituhattavoitteet ja tasa-arvokysymykset, joihin laadunvalvonnassa tullaan kiinnittämään erityistä huomiota.

Useimmiten ministeriö- ja viranomaistason yhteistyö perustuu kuitenkin enemmän Suomen Punaisen Ristin asetuksen määrittelemään mandaattiin kuin kumppanuussopimuksiin.

Suomen Punaisen Ristin viimevuosien suurimmat valtakunnalliset, alueelliset ja paikalliset kumppanuusprojektit ovat liittyneet tavalla tai toisella pitkäaikaistyöttömien työllistämisprojekteihin tai maahanmuuttajien parissa tehtävään työhön.

Vuosina 2001-2005 toteutettu Spring oli Euroopan sosiaalirahaston rahoittama EQUAL-kumppanuushanke, jossa kehitettiin uusia keinoja ja ratkaisumalleja syrjäytymisen ja epätasa-arvon ehkäisemiseksi ja poistamiseksi työmarkkinoilta.

Spring-hanketta seurannut ja vuonna 2004 käynnistynyt Response-projekti tukee sosiaalisia yrityksiä ja niiden tapaan toimivia organisaatioita saavuttamaan paremmin sekä liiketoiminnalliset että yhteiskunnalliset tavoitteensa. Tavoitteena on edistää vaikeasti työmarkkinoille pääsevien työllistymistä ja mahdollistaa toiminnan vaikuttavuuden arviointia. Hyvä esimerkki alueellisesta kumppanuusprojektista on SPR:n Varsinais-Suomen piirin hallinnoima EQUAL-hanke, joka tähtää turvapaikanhakijoiden yhteiskunnalliseen ja ammatilliseen integrointiin.

Paikallisista kumppanuusprojekteista voi mainita esimerkiksi Lohjalla toteutetun nuorisoprojekti Linssin ja mm. Tampereen seudulla toteutetun Kotopolku-hankkeen.

Mittavan yritysyhteistyön SPR:n aloitti vuonna 2003, jolloin solmittiin ensimmäiset pääyhteistyökumppanuussopimukset S-ryhmän ja Yhtyneitten Kuvalehtien kanssa. Näitä kolmivuotisia sopimuksia jatkettiin vuoden 2006 alusta kolmella vuodella. Vuoden 2006 alusta pääyhteistyökumppaniksi tuli myös Tapiola-ryhmä.

Yritysyhteistyösopimukset on rakennettu niin, että pääyhteistyökumppanit tukevat nimettyjä SPR:n ydintoimintoja. S-ryhmän nimikkoprojekti on "jäsenyys", Tapiolan "ystävätoiminta" ja Yhtyneitten Kuvalehtien "kampanjointi".

Yritysyhteistyöllä on saavutettu selkeitä tuloksia niin valtakunnallisesti kuin paikallisestikin. Punaisen Ristin paikallisosastoihin on vuosittain liittynyt yli 5000 uutta jäsentä. Osastojen harjoittama ystävätoiminta on saanut uusia vapaaehtoisia ja toiminta on saavuttanut laajaa valtakunnallista julkisuutta mm. aikakauslehtien kautta. Yhteistoiminta on synnyttänyt myös merkittävää virallisten sopimusten ulkopuolista toimintaa niin valtakunnallisesti kuin paikallisestikin. Esimerkiksi ns. Turvapassi-koulutus kehitettiin yhteistyössä S-ryhmän kanssa. Monet paikallisosastot ovat myös saaneet toimintaansa lisäresursseja erilaisten tempausten ja keräysten kautta.

KUMPPANUUKSIEN JAOTTELU

Punaisen Ristin kannalta kumppanuuksiin liittyvien toimenpiteiden ja tavoitteiden linjaaminen on paitsi haasteellista myös tärkeää, sillä järjestön kolmiportainen rakenne asettaa yhteistoiminnan suunnittelemiselle ja toteuttamiselle omat haasteensa. SPR:n osastoilla ja piireillä on paikallisia ja alueellisia kumppanuuksia, joiden linkittäminen valtakunnalliseksi kumppanuussopimukseksi voi olla vaikeaa, joskus jopa mahdotonta. Sama pätee keskustuomiston valtakunnallisiin ja joskus jopa kansainvälisiin kumppanuuksiin, joilla ei aina välttämättä ole suoranaista yhteyttä paikallisen tason toimintaan.

Kumppanuuksia voi tarkastella monista erilaisista lähtökohdista ja jokainen ryhmittelytapa tuo mukaan uudenlaisen näkökulman tai jopa muuttaa kumppanuuden luonnetta.

Lähtökohtaisesti kumppanuudet voidaan jakaa kahteen ryhmään:

- 1) kumppanuudet joita SPR johtaa ja hallinnoi
- 2) kumppanuudet joissa SPR on mukana yhtenä osapuolena

Kumppanuudet voi ryhmitellä myös:

- 1) paikalliset kumppanuudet
- 2) valtakunnalliset kumppanuudet
- 3) kansainväliset kumppanuudet

Kumppanuudet voivat olla:

- 1) julkisen sektorin
- 2) yksityisen sektorin
- 3) järjestösektorin kanssa sekä
- 4) Punaisen Ristin sisäisiä kumppanuuksia

Kumppanuuksien sisältö voi olla operatiivista, taktista tai strategista riippuen sisällöstä, kohteesta sekä kumppanuuden ajallisesta ulottuvuudesta.

Viranomaisraporteissa tarkastellaan edelleen varsin vähän uusia yhteistoimintamuotoja eli kumppanuuksia kolmannen sektorin järjestöjen kanssa. Sisäasiainministeriön kansalais- ja kansalaisjärjestöstrategiassa 2006 – 2007 ei mainita kumppanuustason yhteistyötä järjestöjen kanssa vaan asiaa lähestytään lähinnä kuulemisen ja osallisuuden näkökulmasta. Kansalaisten vaikutusmahdollisuuksia halutaan lisätä, mutta käytännössä edustuksellisen demokratian sääntöjen mukaan lopullinen valta ja päätökset esimerkiksi lainsäädäntötasolla ovat kuitenkin eduskunnalla.

Kansalaisyhteiskunta 2006-toimikunnan loppuraportissa todetaankin viranomaisten suhtautuvan esimerkiksi kansalaisjärjestöjen kanssa tehtävään yhteistyöhön varsin etäisesti. Järjestöt luokitellaan usein joko asiantuntijoiksi tai palveluntuottajiksi. Raportin mukaan kyse on useimmiten vain näennäiskuulemisesta ja osallistumisesta vailla todellista vaikutusta. Kuitenkin hyvinvointiyhteiskunnan ja kolmannen sektorin toimintamahdollisuuksien näkökulmasta strateginen kumppanuus voisi tuottaa pitkäaikaista vaikuttavuutta ja lisätä resursseja hyvinvointisektorilla. Raportin mukaan järjestöt näkevät kumppanuusyhteistyön tärkeämpänä ongelmanratkaisumallina kuin viranomaiset.

KUMPPANUUKSIEN AVULLA UUTTA VAIKUTTAVUUTTA

SPR:n näkökulmasta kumppanuuksien merkitys kasvaa. Resurssien niukkuus, toiminnan tehostumis- ja tuottavuusvaatimukset, harvaan asuttujen alueiden palvelujen järjestäminen tai

ihmisten hyvinvointiin liittyviin uusiin haasteisiin vastaaminen tulee vaatimaan uudenlaista työskentelytapaa. Kumppanuus on yksi käytettävissä olevista mahdollisuuksista.

Harvaan asutuilla muuttotappioalueilla on jo kokeiltu julkisen sektorin ja vapaaehtoisjärjestöjen välistä yhteistyötä ja kumppanuutta. Tulokset ovat esimerkiksi Koillismaalla ja Lapissa olleet rohkaisevia. Kemijärven, Pelkosenniemen, Posion, Sallan ja Savukosken alueella toteutettiin vuosina 2003–2006 Raha-automaattiyhdistyksen tukema projekti "Elävää elämää keskellä kylää". Sen tavoitteena oli vapaaehtoistoimintaa vahvistamalla parantaa alueen asukkaiden elämänlaatua ja jaksamista. Projekti osoitti, että vapaaehtoistoiminta on oleellinen osa hyvinvointipalveluverkostoa.

Väestön ikärakenteessa tapahtuva muutos ja myös työelämässä tapahtuvat muutokset tulevat vaikuttamaan myös perinteiseen vapaaehtoistoimintaan ja vapaaehtoisuuteen. Niin järjestöjen organisaatioon liittyviä hallinnollisia tukipalveluja kuin järjestöjen tuottamia ohjelma- palveluitakin joudutaan tulevaisuudessa tarkastelemaan uudesta näkökulmasta. On todennäköistä, että esimerkiksi Punaisen Ristin osastot muodostavat isompia alueellisia yhteistoiminta-alueita, joilla on vain yksi taloushallintoon liittyvä palvelupiste. Myös käytännön auttamistyössä osastot tulevat jatkossa tekemään enemmän yhteistyötä.

Julkisen sektorin, yritysten ja vapaaehtoisjärjestöjen kumppanuuksien merkitys kansalaisten hyvinvointiin voi tulevaisuudessa olla yhtä merkittävää kuin aiemminkin.

PUNAISEN RISTIN KUMPPANUUSLINJAUKSET

Yleiskokouspäättöksen mukaisesti kumppanuuslinjauksen tavoitteena on selkiinnyttää Punaisen Ristin yhteistoimintaa viranomaisten, muun julkisen sektorin, muiden järjestöjen ja yrityssektorin kanssa. Linjauksen tehtävänä on myös selkiinnyttää Punaisen Ristin sisäistä työnjakoa ja toimintaa kumppanuuksia rakennettaessa.

Kumppanuuden arvopohja ja tavoitteet

1) Kumppanuuden tärkein kriteeri liittyy Punaisen Ristin mandaattiin ja eettiseen arvopohjaan. Punainen Risti ei voi olla yhteistyössä sellaisten kumppanien kanssa, joiden toiminta tai maine ovat ristiriidassa Punaisen Ristin kansainvälisen liikkeen periaatteiden tai sääntöjen kanssa. Kumppanien toiminnan on myös oltava sopusoinnussa Suomen Punaisen Ristin omien sääntöjen ja periaatteiden kanssa.

Inhimillisyyden tavoitteena on suojella elämää, terveyttä ja ihmisarvoa sekä lievittää kärsimystä maailmassa. Inhimillisyyks edistää ihmisten välistä ymmärrystä, ystävyyttä, yhteistyötä ja pysyvää rauhaa.

Tasapuolisuuden mukaisesti Punainen Risti pyrkii lievittämään ihmisten kärsimyksiä pelkästään avun tarpeen, ei kansallisuuden, uskonnon, rodun, poliittisten mielipiteiden tai yhteiskunnallisen aseman perusteella.

Puolueettomuus liittyy luottamukseen. Voidakseen nauttia kaikkien osapuolten luottamusta ja auttaa kaikkia uhreja, järjestö ei sekaannu poliittisiin, aatteellisiin, uskonnollisiin tai kansallisiin ristiriitoihin.

Riippumattomuus merkitsee itsenäisyyttä. Punaisen Ristin liike on itsenäinen. Kansalliset yhdistykset toimivat humanitaarisissa tehtävissä oman maansa hallitusten apuna ja ovat maansa lainsäädännön alaisia, mutta niiden tulee säilyttää itsemääräämisoikeutensa niin, että ne voivat aina toimia Punaisen Ristin periaatteiden mukaisesti.

Vapaaehtoisuus toteutuu siinä, että Punainen Risti on vapaaehtoisjärjestö, jonka toiminta on pyyteetöntä ja taloudellista voittoa tavoittelematonta.

Ykseyden periaatteen mukaisesti maassa voi olla vain yksi Punainen Risti, jonka tulee olla avoin kaikille maan kansalaisille ja jonka tulee ulottaa toimintansa koko maan alueelle. Näin ollen järjestön eri tason kumppanuudet tulee koordinoida keskenään, eivätkä kumppanuudet voi olla valtakunnallisesti tai alueellisesti ristiriidassa keskenään.

Kansainvälinen Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun liike on yleismaailmallinen. Sen kansalliset yhdistykset ovat tasavertaisia ja niillä on yhtäläiset velvollisuudet auttaa toinen toisiaan. Kumppanuuksia on siis tarkasteltava myös Punaisen Ristin liikkeen näkökulmasta.

Menestyksellinen ja tuloksia tuottava kumppanuus rakentuu aina keskinäisen luottamuksen ja avoimuuden varaan. Se koskee niin toiminnassa mukava olevia avainhenkilöitä kuin organisaatioitakin.

Käytännön toiminta

2) Kumppanuuteen osallistuvien tahojen ja niiden yhteisten tavoitteiden on oltava sopusoinnussa Punaisen Ristin humanitaarisen arvojen ja tavoitteiden kanssa ja yhteistyön on perustuttava Punaisen Ristin ydintoimintojen toteuttamiseen tai ydintoimintojen toteuttamisen taloudelliseen tukemiseen.

3) Punaisen Ristin kumppanuuden ensisijaisena tavoitteena on lisätä avustustyön vaikuttavuutta. Tämä voi tapahtua muun muassa tietopääomaa, lisäarvoa tai taloudellisia resursseja lisäämällä.

4) Kumppanuussyhteistyölle asetetaan selkeät yhteiset tavoitteet ja luodaan järjestelmät toiminnan toteuttamiselle ja jatkuvalle tiedonvälitykselle.

5) Kumppanuudesta tehdään kirjallinen sopimus, jossa määritellään mahdollisimman kattavasti mm. yhteistyön kohde, tavoite, tahtotila, osapuolten velvollisuudet ja vastuut, sopimuksen voimassaolo ja purkaminen, salassapito ja saavutettujen tulosten arviointi- ja mittausmenetelmät.

6) Punaisen Ristin valtakunnallisten, alueellisten ja paikallisten kumppanuussopimusten yleislinjauksen tekee hallitus.

Operatiivisella tasolla valtakunnalliset kumppanuussopimukset allekirjoittaa pääsihteeri tai hänen valtuuttamansa toimialajohtaja. Pääsihteeri raportoi hallitukselle valmisteilla olevista kumppanuussopimuksista ja antaa säännöllisesti katsauksen hallitukselle voimassa olevien kumppanuussopimusten saavutuksista ja toiminnasta.

Piirit ja osastot neuvottelevat pääsihteerin kanssa valmisteilla olevista alueellisista tai paikallisista kumppanuussopimuksista jo niiden suunnitteluvaiheessa, jotta valmistellut sopimukset noudattavat hallituksen yleislinjausta ja jotta sopimukset eivät ole ristiriidassa muiden olemassa olevien sopimusten kanssa.

Piiritason kumppanuussopimukset hyväksyy piirihallitus ja osastotason sopimukset osaston hallitus.

7) Keskustoimisto laatii piirien kanssa valtakunnallisista kumppanuussopimuksista toimintasuunnitelman, jonka tavoitteena on avata kumppanuus käytännön tason toiminnaksi. Suunnitelmassa määritellään myös operatiivisen toiminnan tavoitteet, vastuut, resurssit ja aikataulut.

8) Suomen Punaisen Ristin kumppanuussopimuksissa otetaan huomioon Kansainvälisen Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun liikkeen kumppanuussuositukset ("Policy for Corporate Sector Partnership") sekä Punaisen Ristin merkin käytöstä vuonna 1991 annetut suositukset.